

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 12. Vtrum ritus cuius sacramenti sit conueniens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

tatione Ecclesiæ. Simile videmus in collatione Ordinum minorum; hinc tamen aduertendum est, consuetudinem non obtinere vim commissionis, seu dispensationis; vt notant Doctores in Capitulo *Quanto* de Consuetudine. vbi idipsum satis aperte definitur ab Innocentio III. Ratio est, quia hoc ministerium requirit veram potestatem; vnde nõ subijcitur præscriptioni, seu vsucapioni.

39
Diaconi nõ
sunt capa-
ces huius
commissio-
nis.

Dico Tertio, Hoc munus non potest vllõ modo Diaconis, aut inferioribus ministris commit- ti. Est certa, & communis Doctorum, exceptis paucis Iurisperitis, scilicet. Innocentio I V. Panormitano & Ioanne Andrea in Capitulum *Quanto*.

Probat; Quia nunquam hæc alicui, præ- terquam Presbytero, hæc potestas concessa fuit. Quod est signum alijs concedi non posse. Ratio est; Quia potestas in corpus Christi mysticum oritur ex potestate in corpus Christi verum, vt passim Theologi & Iurisperiti docent. Atqui solus sacerdos habet potestatem in corpus Christi verum; ergo solus potest perficere corpus Christi mysticum.

40
Soluuntur
obiectio-
nes.

Sed Contrà: Obijcitur ex Durando contra primam propositionem: Minister non minùs requiritur ad essentiam Sacramenti, quàm materia & forma: ergo sicut Ecclesia nihil potest mutare circa materiam & formam, ita nihil potest mutare circa ministrum.

Respondeo, Nihil posse suã auctoritate: sed quia Christus instituit, vt Episcopus esset *ordinarius Minister Confirmationis*, Presbyter autem *non-ordinarius*, id est, qui ex vi ordinis sui sufficientem habeat potestatem ad substantiam Sacramenti, sed qui tantùm habeat aptitudinem cui hæc potestas possit committi, idè Ecclesia hoc potest committere. Quod colligitur ex facto Ecclesiæ, quæ à Spiritu sancto gubernatur. Vnde Pontifex non mutat Christi institutionem, sed eam sequitur. Simile est in Ordinibus minoribus, quorum *ordinarius Minister* est Episcopus, *extraordinarius* commissione summi Pontificis Presbyter. Simile quiddam cernitur in Baptismo.

41

Obijcitur Secundo, Confirmare est actus Ordinis Episcopalis: sed actus Ordinis nõ potest sine

ipso Ordine transferri: ergo non potest concedi simplici Presbytero.

Respondeo, Actum alicuius Ordinis posse interdum committi sine ipso ordine, sic tamen vt hac commissione nõ efficiatur ordinarius minister, sed extraordinarius, vt videmus in Ordinibus minoribus, quorum collatio committitur Presbytero.

Hæc commissio nõ facit ministrum ordinarium.

Obijcitur Tertio, Ad actus Ordinis Pontifex non habet maiorem potestatem, quàm alij Episcopi; solum enim eos superat potestate Iurisdictionis; ergo si Pontifex potest Presbyteris hunc actum Ordinis delegare, poterunt etiam alij Episcopi. Quod est contra vsum Ecclesiæ.

Respondeo Negando Consequentiam: Nam hæc delegatio pertinet ad iurisdictionem. Vnde etiam si Papa nondum esset consecratus Episcopus, posset tamen hunc actum alijs delegare; & ipsemet eundem obire, modò sit sacerdos, & iusta causa interueniat. Ratio est, Quia hæc potestas conuenit Pontifici, non quatenus est Episcopus particularis, etiam Romanus, sed quatenus est vicarius Christi, Princeps sacerdotum, & Caput vniuersalis Ecclesiæ. Vnde conuenit ei iure diuino, vt rectè docet Sotus, & alij.

Est actus Iurisdictionis.

Esti Papa non sit Episcopus, potest tamen confirmare, & alteri committere.

Petes, An hæc potestas concessa à Pontifice, expiret ipsius morte?

Respondeo, Non expirare, nisi reuocetur. Ratio est: Quia est gratia Principis, quæ morte concedentis non expirat, vt dicunt Iurisperiti: similiter neque causa cessante expirat, nisi concessio sic sit limitata: nam gratia absolute data nõ pendet à causa in sui conseruatione.

42
Non expirat cum morte Papæ.

ARTICVLVS XII.

Vtrum ritus huius Sacramenti sit conueniens?

Vide D. Thomam, Isidorum, Alcuinum, Rabanum, Rupertum, Ordinarium Rotanum, & alios. Et quæ supra diximus q. 71. tam de Ceremonijs in genere, quàm de Ceremonijs Baptismi.

DE SS. SACRAMENTO EUCHARISTIAE QVÆSTIO LXXIII.

In Sex Articulos diuisa.

ARTICVLVS I.

Vtrum Eucharistia sit Sacramentum?

Respondetur affirmatiuè. Probat D. Thomas ex proportione vitæ spiritualis ad corporalem, fuisse conueniens institui aliquod Sacramen-

tum, quod sit alimentum animæ: id autem est Eucharistia.

Idem Probari potest ex definitione Sacramenti superius q. 60. art. 4. explicata; modò constet, quid nomine Eucharistia significetur.

DVB-